

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Ved udformningen af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 4, 1. pkt., var det en given forudsætning, at Konkurrencerådet ikke kan gå ind i en legalitetsprøvelse af, hvorvidt en konkurrencebegrænsning er en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering.

Denne legalitetsprøvelse foretages af den myndighed m.v., der har fastsat reguleringen eller truffet beslutningen, eller, såfremt reguleringen er fastsat ved lov eller ved EF-forordning, af vedkommende minister, jf. § 2, stk. 4, i den gældende lov.

En afgørelse efter § 2, stk. 4, 1. pkt., og hermed en afklaring af, om en konkurrencebegrænsning er omfattet af § 2, stk. 2, er afgørende for, om Konkurrencerådet kan gribe ind i medfør af konkurrencelovens kapitel 2 og 3 over for konkurrencebegrænsningen.

For at sikre en effektiv sagsbehandling og ressourceanvendelse er der i den foreslåede bestemmelse fastsat en svarfrist. I tilfælde af en henvendelse fra Konkurrencerådet skal den pågældende myndighed træffe en afgørelse i medfør af § 2, stk. 4, 1. pkt., senest otte uger fra modtagelsen af Konkurrencerådets anmodning.

Til nr. 2

I forhold til den gældende § 2, stk. 5, fremgår det nu ved lovforslagets nr. 2, at Konkurrencerådet, udover konkurrencebegrænsninger omfattet af § 2, stk. 2, i øvrigt kan rette henvendelse til en myndighed, såfremt en konkurrencebegrænsning hindrer en effektiv samfundsmæssig ressourceanvendelse. Dette indebærer, at Konkurrencerådet kan rette henvendelse til den pågældende myndighed i de tilfælde, hvor en konkurrencebegrænsning ikke er omfattet af lovens kapitel 2 og 3, men hvor konkurrencebegrænsningen ikke desto mindre strider mod lovens formålsbestemmelse.

En sådan henvendelse kan eksempelvis afgives til en minister, hvor en regulering indebærer, at antallet af erhvervsudøvere på et givet marked begrænses. I dette tilfælde er der hverken tale om, at flere virksomheder har indgået en konkurrencebegrænsende aftale eller, at en virksomhed misbruger sin dominerende stilling. Forbudsbestemmelserne i lovens kapitel 2 og 3 kan derfor ikke anvendes. Ikke desto mindre begrænses adgangen til markedet, og der kan i et sådant tilfælde være grund til, at Konkurrencerådet retter en henvendelse til den pågældende minister om eksempelvis at udforme reguleringen på en sådan måde, at

alle, der opfylder nogle nærmere angivne krav, kan få adgang til markedet.

Til nr. 3

Begrundelsen for at ophæve anmeldelsespligten for myndigheder, der regulerer erhvervsvirksomhed, og som selv udøver denne erhvervsvirksomhed (»dobbeltrolle«), er, at Konkurrencestyrelsen i praksis bliver gjort bekendt med problemstillingen på anden vis, nemlig gennem konkrete sager, og ikke gennem anmeldelser. Da målet kan nås på en anden og for myndighederne mindre bebyrdende måde, foreslås bestemmelsen ophævet.

Til nr. 4-7

§ 7, stk. 1, i den gældende lov indeholder to undtagelser fra forbudet i § 6, stk. 1, mod konkurrencebegrænsende aftaler. Undtagelserne har begge karakter af bagatelgrænser. Der er tale om henholdsvis en øvre bagatelgrænse - hvor de deltagende virksomheder har en samlet årlig omsætning på under 1 mia. kr. og en samlet markedsandel på under 10 pct. - og en nedre bagatelgrænse - hvor de deltagende virksomheders samlede årlige omsætning er under 150 mio. kr. Såfremt en af de nævnte bagatelgrænser er opfyldt, finder forbudet i § 6, stk. 1, som udgangspunkt ikke anvendelse.

Anvendelsesområdet for den nedre bagatelgrænse i § 7, stk. 1, nr. 2, begrænses dog af § 7, stk. 2, der fastslår, at den nedre bagatelgrænse ikke kan anvendes i tilfælde, hvor »den samlede virkning af lignende aftaler« begrænser konkurrencen inden for samme branche, jf. § 7, stk. 2, nr. 1, og i tilfælde af vertikale prisbindinger, jf. § 7, stk. 2, nr. 2.

Baggrunden for at lade forbudsbestemmelsen i § 6, stk. 1, gælde også i disse tilfælde er dels, at vertikale prisbindinger har negative følger for konkurrencen, dels et ønske om at undgå, at forbudet omgås, idet det sikres, at en aftale sammen med flere lignende aftaler også rammes af forbudet uanset den nedre bagatelgrænse.

Prisbindinger betragtes almindeligvis som »hardcore« aftaler, der som udgangspunkt er forbudte, med mindre særlige omstændigheder for en fritagelse er opfyldt. Priskonkurrence er et væsentligt element for en effektiv konkurrence. Der kan fremhæves to væsentlige følger for konkurrencen af aftaler m.v. om bindende priser. Prisbindinger betyder, at virksomheder i et efterfølgende omsætningsled ikke længere kan konkurrere på prisen for et givet produkt eller en given tjenesteydelse, hvilket betyder en fuldstændig fjernelse af priskonkurrencen inden for det pågælden-